

Advies

nummer 2013 Z-26

29 november 2013

Klacht betreffende het niet onderkennen van dyslexie, tekortschietende begeleiding, het niet op de juiste wijze afnemen van toetsen en het niet adequaat reageren op een bedreiging.

Naar het oordeel van de Commissie gaan de ouders er ten onrechte aan voorbij dat alle leerlingen op de school in de onderwijs- en de toetsingsystematiek een behandeling krijgen die is afgestemd op dyslexieproblematiek. Hun zoon heeft dus dezelfde behandeling gekregen als een leerling bij wie wel (formeel) dyslexie is vastgesteld.

De Commissie is van oordeel dat niet is gebleken dat de school op wezenlijk punten (verwiltbaar) tekort is geschoten in de begeleiding van de zoon van klagers.

Naar het oordeel van de Commissie is niet komen vast te staan dat er fouten zijn gemaakt bij het afnemen van toetsen bij de leerling.

De ouders hebben naar het oordeel van de Commissie onvoldoende feitelijk onderbouwd dat de school niet adequaat heeft gereageerd op een bedreiging.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

Naar aanleiding van de klacht van de heer K1 en mevrouw K2, ouders van de minderjarige L, gewezen leerling van de School voor Speciaal Basisonderwijs S, die door de Stichting X in stand wordt gehouden,

tegen: mevrouw A1, als leerkracht verbonden aan Basisschool S,
de heer A2, als intern begeleider verbonden aan Basisschool S,
de heer A3, directeur van Basisschool S, verweerders,

heeft de Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs (de Commissie) het volgende advies uitgebracht aan de Stichting X.

1. Het verloop van de procedure

Voor de loop van het geding verwijst de Commissie naar de volgende stukken, waarvan de inhoud als hier ingevoegd is te beschouwen:

- de brief van de ouders van 21 juli 2013,
- het door de ouders ingevulde vragenformulier van 5 september 2013,
- de brief met producties van 4 oktober 2013 van de heer B, bestuurder van de Stichting X,

- het schrijven van klagers van 21 november 2013 met productie.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 29 november 2013 te Eindhoven.

2. De klacht

2.1 Blijkens de inhoud van de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting uiteen is gezet, luidt de klacht als volgt:

- het niet onderkennen van L's dyslexieproblematiek,
- tekortschietende begeleiding,
- het niet op de juiste wijze afnemen van toetsen,
- het niet adequaat reageren op een bedreiging waarvan L het slachtoffer was.

2.2 De ouders hebben het volgende aan hun klacht ten grondslag gelegd:

Ad a. Het niet onderkennen van L's dyslexieproblematiek

L, geboren op 9 juli 2001, is in 2007 op Basisschool S in groep 3 begonnen. Na een aantal jaren werden er bij L leerproblemen gesignaleerd. De ouders meenden dat dyslexie daarvan de oorzaak was. Op school dacht men daar anders over.

In 2012 hebben de ouders zelf een onderzoek doen verrichten door Opdidact. Uit onderzoek kwam naar voren dat L een veel hoger IQ had dan de school had aangenomen en dat hij de zwaarste vorm van dyslexie had.

Ad b: Tekortschietende begeleiding

De ouders hebben aan aangeklaagden verzocht L te doen ondersteunen met de Kurzweil-methode. Ondanks toezeggingen van de school om daartoe over te gaan, is van die ondersteuning nauwelijks iets terechtgekomen.

Ad c: Het niet op de juiste wijze afnemen van toetsen

In groep 8 heeft L een aantal toetsen af moeten leggen. Daarbij heeft de school geen rekening gehouden met zijn dyslexie. Hij heeft geen extra tijd voor de opgaven gekregen. De resultaten waren dus slecht.

Op herhaaldelijk aandringen van de ouders heeft L de toetsen nog eens over mogen doen met de Kurzweil-methode. De resultaten waren toen nog slechter. Dat kon ook moeilijk anders, want L heeft nooit leren werken met die methode.

In het schooljaar 2012/2013 werd er aan de begeleiding van L al niets meer gedaan. Hij moest alleen maar klusjes opknappen. Daarmee is hem het zicht op een vmbo-opleiding ontnomen. Men ging er toch al van uit dat L naar de praktijkschool zou moeten. Uit L is niet datgene gehaald wat in hem zit. Dat is door de rapportage van Opdidact bevestigd.

ad d. Het niet adequaat reageren op een bedreiging waarvan L het slachtoffer was

L is door een medeleerlinge op school bedreigd. De school is daarmee niet op de juiste wijze omgegaan. Toen de moeder L's leerkracht daarover aansprak op een ouderavond, verklaarde die dat het probleem inmiddels was opgelost. De moeder heeft daarop tegen de leerkracht gezegd dat zij dan wel graag daarvan op de hoogte was gesteld.

L zit nu op een praktijkschool met daarbij de mogelijkheid van uitstroming naar het vmbo.

3. Het standpunt van het bevoegd gezag en aangeklaagden

Door en namens aangeklaagden is gemotiveerd op de klacht gereageerd. Op hetgeen van die kant is aangevoerd, zal, voor zover relevant, bij de beoordeling van de klacht nader worden ingegaan.

4. De bevoegdheid van de Commissie en de ontvankelijkheid van de ouders

De Commissie acht zich bevoegd om de klacht te behandelen, nu de Stichting X is aangesloten bij de Commissie. De ouders kunnen worden aangemerkt als klagers in de zin van de klachtenregeling die voor Basisschool S geldt en kunnen derhalve in hun klacht worden ontvangen.

5. De beoordeling door de Commissie

De Commissie behandelt de klacht puntsgewijs:

Ad a: Het niet onderkennen van L's dyslexieproblematiek

Vast staat dat Basisschool S speciaal basisonderwijs verzorgt voor leerlingen die een indicatie hebben gekregen van de Permanente Commissie Leerlingenzorg. Deze leerlingen, onder wie L, hebben een bijzondere ondersteuningsbehoefte.

Basisschool S heeft aangevoerd geven dat zij een gegronde reden had om aan te nemen dat de problematiek van L niet uitsluitend terug te voeren was op dyslexie.

In dat verband staat vast dat L gedurende zijn schoolloopbaan op twee manieren een IQ-onderzoek heeft afgelegd. Op de WISC-III, die in 2010 is afgenomen, behaalde L het niveau 'moeilijk lerend' (IQ 70). In 2012 is een intelligentietest herhaald met de NIO (Nederlandse Intelligentietest voor Onderwijsniveau). Het resultaat van dit onderzoek bevestigt het niveau 'moeilijk lerend' (IQ 69).

Een formele diagnose dyslexie is aan strak gedefinieerde condities gebonden. Conform de regels van de Stichting Dyslexie Nederland wordt bij een vastgesteld IQ van 70 of lager geen dyslexieverklaring afgegeven. In combinatie met de vaststelling van andere ontwikkelingsachterstanden op zowel taal- als rekengebied en daarnaast een ernstige taalontwikkelingsstoornis, hebben de gehouden onderzoeken Basisschool S de bevestiging gegeven dat een formele dyslexieverklaring niet passend zou zijn.

Het rapport van Opdidact dat door de ouders is ingebracht, heeft de betrouwbaarheid van de onderzoeken, waarop Basisschool S haar inzicht heeft gebaseerd, niet aangetast.

Basisschool S kon naar het oordeel van de Commissie op grond van de uitkomsten van de onderzoeken in combinatie met andere ontwikkelingsachterstanden bij L tot de conclusie komen dat een formele dyslexieverklaring niet passend was.

Naar het oordeel van de Commissie gaan de ouders er bovendien ten onrechte aan voorbij dat alle leerlingen op Basisschool S in de onderwijs- en de toetsingssystematiek een behandeling krijgen die is afgestemd op dyslexieproblematiek. L heeft dus dezelfde behandeling gekregen als een leerling bij wie wel (formeel) dyslexie is vastgesteld.

Dit onderdeel van de klacht is derhalve ongegrond.

Ad b: Tekortschietende begeleiding

Zoals hiervoor is overwogen, heeft L dezelfde begeleiding gekregen als leerlingen bij wie (formeel) dyslexie is vastgesteld. Daarbij behoorde ook het gebruik van het programma Kurzweil, dat in overleg met de ouders aan L is aangeboden. Dit programma is gebaseerd op computerbegeleiding.

Basisschool S heeft aangevoerd dat het functioneren van dit pakket in de netwerkversie op landelijk niveau ernstige vertraging heeft opgelopen. Daarvan heeft ook Basisschool S last ondervonden. De ouders hebben dit niet weersproken.

De Commissie acht het daarom niet aannemelijk dat de moeilijkheden die zich bij de toepassing van de Kurzweil-methode voordeden, aan Basisschool S zijn te wijten. Daar komt nog bij dat ter zitting is gebleken dat Basisschool S ter compensatie aan de ouders van L een Kurzweil-stick hebben gegeven voor thuisgebruik. Daarbij is hulp aangeboden door de Kurzweil-specialist van de school, zodat met de computerbegeleiding van L thuis een aanvang kon worden gemaakt.

Ter zitting is voorts gebleken dat de Kurzweil-methode slechts één van de middelen is om L te begeleiden. Basisschool S heeft ter zitting onweersproken uiteengezet dat alle andere middelen om L te begeleiden zijn ingezet. De belangrijkste daarvan is niet het computerprogramma Kurzweil, maar de docent in de klas.

De Commissie is op grond van het voorgaande van oordeel dat niet is gebleken dat Basisschool S op wezenlijk punten (verwijtbaar) tekort is geschoten in de begeleiding van L.

Ook dit onderdeel van de klacht is daarom ongegrond.

Ad c: Het niet op de juiste wijze afnemen van toetsen

Basisschool S heeft onweersproken gesteld dat ondanks het ontbreken van een formele dyslexieverklaring L bij het afleggen van de toetsen de faciliteiten heeft ontvangen conform de dyslexierichtlijnen.

Bij het afleggen van de begrijpend- lezen- en rekentoets heeft L gebruik gemaakt van de Kurzweil-methode. Daarbij is hij technisch ondersteund door de intern begeleider.

Naar het oordeel van de Commissie is niet komen vast te staan dat er fouten zijn gemaakt bij het afnemen van toetsen bij L.

Basisschool S heeft aangegeven dat de ouders zich in de loop van de schoolloopbaan van L zich (steeds) akkoord hebben verklaard met het vastgestelde uitstroomperspectief praktijkonderwijs. Ter zitting is gebleken dat de ouders door Basisschool S vooraf zijn geïnformeerd dat L, gelet op zijn uitstroomperspectief, in zijn laatste schooljaar zou worden voorbereid op de praktijkschool.

De taken die aan L in zijn laatste schooljaar werden opgedragen, pasten in het onderwijskundig perspectief. De klusjes die L moest verrichten, hadden ten doel dat hij met anderen zou leren samenwerken. Anders dan de ouders stellen, is dus niet gebleken dat Basisschool S in het laatste schooljaar niets meer aan de begeleiding van L heeft gedaan.

Hij werd doelgericht voorbereid op de praktijkschool. Dat Basisschool S niet uit L heeft gehaald wat op dat moment in hem zat, is gelet op het voorgaande evenmin gebleken.

Dit onderdeel van de klacht is dus eveneens ongegrond.

Ad d: Het niet adequaat reageren op een bedreiging waarvan L het slachtoffer was.

Ter zitting is gebleken dat L tijdens zijn loopbaan op Basisschool S bij meerdere incidenten betrokken is geweest. Deze incidenten zijn met de betrokkenen besproken en conform de geldende afspraken met de leerkrachten afgehandeld. Naar aanleiding van deze incidenten, die volgens Basisschool S terug waren te voeren op onvoldoende sociale vaardigheden bij L, heeft Basisschool S zijn sociale vaardigheden (verder) getraind en hem een weerbaarheidstraining gegeven, zodat hij beter op de andere leerlingen zou kunnen reageren. Er zijn geen vervolgsignalen ontvangen dat de gemaakte afspraken niet voldoende effectief zouden zijn.

In dit licht gezien hebben de ouders naar het oordeel van de Commissie onvoldoende feitelijk onderbouwd dat Basisschool S niet adequaat heeft opgetreden.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht daarom ongegrond.

6. Aanbevelingen

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling

Aldus uitgebracht op 29 november 2013 door de Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, mr. A. van Oorschot, voorzitter, drs. P.H. Hupsch, lid, drs. W. Claasen, lid, bijgestaan door de heer mr. H. Nentjes, adjunct- secretaris.